

P a r l a m e n t Č e s k é r e p u b l i k y

P o s l a n e c k á s n ě m o v n a

2 0 0 8

5. volební období

634

V l á d n í n á v r h,

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 8. září 2008 v Záhřebu

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky s o u h l a s í s ratifikací Dodatkového protokolu mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaného dne 8. září 2008 v Záhřebu.

Předkládací zpráva pro Parlament ČR

Dne 8. září 2008 byl v Záhřebu podepsán Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 5. března 1996 v Záhřebu. Za českou stranu Dodatkový protokol podepsal JUDr. Karel Kühnl, mimořádný a zplnomocněný velvyslanec v Chorvatsku, za chorvatskou stranu Marian Ramušćak, velvyslanec Chorvatska v ČR. **Se sjednáním Dodatkového protokolu vyslovila vláda České republiky souhlas usnesením č. 608 ze dne 21. května 2008.**

I.

Na základě článku 307 Smlouvy o založení ES (SES) je Česká republika povinna uvést všechny svoje mezinárodně právní závazky, do kterých vstoupila před svým členstvím v EU, do souladu s komunitárním právem. S ohledem na tento závazek konzultovala Česká republika s Evropskou komisí, v rámci přípravy svého vstupu do Evropské unie, otázku kompatibility dohod o ochraně investic, které Česká republika uzavřela s nečlenskými státy EU, s komunitárním právem.

Při konzultacích označila Evropská komise za nekompatibilní ty dohody o ochraně investic, které neumožňují v souladu s články 57, 59 a 60 SES aplikovat rozhodnutí Rady EU a přijmout ochranná opatření omezující volný pohyb kapitálu do a ze třetích zemí, pokud hrozí vážné obtíže při fungování hospodářské a měnové unie. Kromě toho jsou v nesouladu s komunitárním právem také ty dohody o ochraně investic, které neumožňují přijmout na základě článku 60 a 301 SES opatření na ochranu základních bezpečnostních zájmů, mezi které patří rovněž opatření k ochraně zájmů vyplývajících z členství smluvní strany v celní, hospodářské nebo měnové unii, v případě České republiky se jedná o zájmy Evropské unie.

Dohody o ochraně investic uzavřené Českou republikou dále obsahují v zásadě příliš široký závazek poskytovat investorům druhé smluvní strany národní zacházení a doložku nejvyšších výhod, aniž by byl tento závazek doprovázen výjimkami ze zvýhodněného zacházení, které se poskytuje členským zemím v rámci EU nebo zacházení, které ES poskytuje třetím zemím na základě mezinárodních smluv. Evropská komise v této souvislosti při konzultacích potvrdila nový text tzv. REIO klauzule, která zahrnuje shora uvedené výhody a jež by měla nahradit dosavadní, příliš úzká ustanovení o výjimkách z národního zacházení a doložky nejvyšších výhod.

Výsledkem výše uvedených bilaterálních konzultací s Evropskou komisí je návrh několika harmonizačních klauzulí, které by měly být doplněny do dohod o ochraně investic uzavřených s nečlenskými státy EU s cílem dosáhnout jejich slučitelnosti s komunitárním právem. V této souvislosti byly v roce 2005 zaslány dotčeným státům nóty s návrhy na úpravu příslušných dohod o ochraně investic.

Pokud by Česká republika nedodržela závazek vyplývající z článku 307 SES a neuvedla svoje mezinárodně právní závazky do souladu se Smlouvou o založení ES, vystavila by se s hrozbě tzv. infringement procedure - řízení pro porušení závazků z komunitárního práva podle článku 226 SES. Nevyhoví-li členský stát povinností vyplývajícím ze Smlouvy o založení ES, může Evropská komise předložit věc Soudnímu dvoru, který je oprávněn dotčenému státu,

pokud nesplnil rozhodnutí soudu dobrovolně, uložit pokutu nabíhající za každý den a to až do dne, kdy dojde k odstranění vytýkaného nedostatku.

II.

Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 5. března 1996 v Záhřebu, byl sjednán písemnou cestou. Chorvatsko nebylo z počátku příliš nakloněno navrhovaným změnám. České republice se však postupně podařilo dosáhnout vzájemně přijatelného kompromisu, popřípadě navrhované harmonizační změny prosadit úplně.

Předložený návrh Dodatkového Protokolu obsahuje následující změny Dohody mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic:

1) **Článek 3 - Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod**

Dohody o ochraně a podpoře investic musí obsahovat dostatečně širokou výjimku ze závazku národního zacházení a doložky nejvyšších výhod, tzv. REIO klauzuli, na jejímž základě Česká republika nebude povinna poskytovat investicím a investorům druhé smluvní strany, v tomto případě Chorvatsku, výhodnější zacházení, které na základě svého členství v Evropské unii poskytuje subjektům pocházejícím z ostatních členských států EU a dále subjektům ze třetích zemí, kterým je výhodnější zacházení poskytováno na základě mezinárodních smluv uzavřených ES se třetími státy.

V článku I Dodatkového protokolu se proto smluvní strany dohodly vypustit odstavec 3 z článku 3 Dohody a nahradit jej novými odstavci 3, 4 a 5, které po věcné i formulační stránce vychází z harmonizační klauzule odsouhlasené Evropskou komisí:

Text nových odstavců 3, 4 a 5 je následující:

„3. Ustanovení o národním zacházení a doložce nejvyšších výhod podle tohoto článku se nebudou vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

4. Smluvní strana je srozuměna s tím, že závazky druhé smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo z dvoustranné smlouvy na základě vzájemnosti týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

5. Ustanovení této Dohody nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody, upřednostnění nebo výsady, které může první strana poskytovat na základě mezinárodní smlouvy týkající se zcela nebo převážně zdanění.“

2) **Článek 6 – Převody**

Česká republika navrhla upravit čl. 6 Dohody způsobem, který by České republice umožnil provádět, v souladu s články 57.2, 59 a 60 Smlouvy o založení Evropského společenství, opatření přijatá Radou EU a omezit volný převod kapitálu ve vztahu k investorům druhé smluvní strany, aniž by však zároveň ČR porušovala závazky vyplývající z dohody o ochraně

investic. Česká republika nejprve chorvatské straně navrhla vložit na úvod odstavce 1 článku 6 následující klauzuli: „*Aniž jsou dotčena opatření přijatá Evropským společenstvím nebo opatření učiněná smluvní stranou z vážných politických důvodů a v případě naléhavosti....*“, která v obecné rovině pokrývá opatření Evropské unie v oblasti volného pohybu kapitálu. Tento návrh však Chorvatsko odmítlo akceptovat neboť se domnívalo, že je v přímém rozporu s odstavcem 2 článku 6 Dohody, který zajišťuje, že převody budou uskutečněny bez jakéhokoli omezení.

V průběhu jednání o možnosti kompromisního znění tohoto ustanovení však Chorvatsko změnilo názor a navrhlo vložit do článku 6 za původní odstavce 1 a 2 nový odstavec 3, jehož znění je v souladu se Smlouvou o založení ES a umožňuje smluvní straně aplikovat rozhodnutí Rady Evropské Unie a přijmout ochranná opatření omezující volný pohyb kapitálu v případě hrozby vážných problémů, které by ohrožovali fungování hospodářské a měnové unie.

Text nového odstavce 3 je následující:

„3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku budou použita, aniž by byla dotčena opatření přijatá Evropským společenstvím.“

3) Článek 10 - Základní bezpečnostní zájmy

Požadavek na včlenění článku o základních bezpečnostních zájmech vychází z článku 60 SES, který umožňuje státům EU v případech předvídaných v článku 301 SES a postupem zde uvedeným učinit nezbytná naléhavá opatření vůči příslušným třetím zemím. Jedná se o postup Společenství, pokud je předpokládán ve společných postojích nebo společných akcích přijatých podle Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, který směřuje k pozastavení, omezení nebo úplnému přerušení hospodářských vztahů se třetími státy. Dle článku 60 SES může Rada také přijmout opatření týkající se pohybu kapitálu a plateb. Česká republika je sice z mezinárodně právního hlediska oprávněna přijímat opatření na ochranu své bezpečnosti, veřejného pořádku a mezinárodního míru, bezpečnostní zájmy však v případě České republiky musí zahrnovat rovněž zájmy, které vyplývají z jejího členství v Evropské unii. Do dohod o ochraně investic je proto nezbytné vložit nové ustanovení na jehož základě bude moci ČR přijímat opatření na ochranu svých bezpečnostních zájmů, které zahrnují rovněž zájmy plynoucí z členství ČR v EU, přičemž tímto jednáním nebude ČR porušovat závazky vyplývající z dohod o ochraně investic.

Chorvatsku byl v této souvislosti předložen návrh článku o základních bezpečnostních zájmech rozdělený na dva odstavce. Podle odstavce 1 by každá smluvní strana byla oprávněna přijímat opatření na ochranu bezpečnostních zájmů vyplývajících z ochrany mezinárodního míru a bezpečnosti. Odstavec 2 obsahoval harmonizační klauzuli stanovující, že základní bezpečnostní zájmy smluvní strany zahrnují rovněž zájmy vyplývající z členství smluvní strany v celní, hospodářské nebo měnové unii, volném trhu nebo zóně volného obchodu; v případě ČR se jedná o členství v Evropské unii.

Chorvatsko však považovalo tento článek za zcela neakceptovatelný. Jako důvod uvedlo, že jeho obsah je v rozporu se základními cíli investičních dohod s tím, že tato ustanovení jsou vlastní obchodním dohodám a nikoliv dohodám o podpoře a ochraně investic. Chorvatsko bylo dále toho názoru, že vzhledem k chorvatské zákonné úpravě a tomu, že je stranou mnoha mezinárodních dohod z oblasti zamezování rozšiřování zbraní hromadného ničení, je tato

oblast dostatečně upravená a není ji tedy třeba zahrnovat do dohody o podpoře a ochraně investic.

Po složitém vyjednávání Chorvatsko akceptovalo kompromisní znění nového článku 10. Přestože se toto znění odchyluje od schválené Vzorové směrnice pro přejednávání dohod o ochraně investic, jedná se o variantu, která již byla několikrát při jednáních úspěšně využita a Ministerstvo zahraničních věcí vůči ní nevyslovilo žádné námitky.

S ohledem na výše uvedené se podle článku 3 Dodatkového protokolu vkládá za článek 9 Dohody nový článek 10 – Základní bezpečnostní zájmy, jehož text je následující:

„Tato Dohoda nebrání ani jedné ze smluvních stran v přijímání opatření nutných pro udržení veřejného pořádku, plnění jejich povinností v souvislosti s udržováním nebo obnovou mezinárodního míru a bezpečnosti nebo z důvodu ochrany základních bezpečnostních zájmů, které mohou zahrnovat i zájmy vyplývající z členství smluvní strany v celní, hospodářské nebo měnové unii, ve společném trhu nebo v zóně volného obchodu.“

Následující články Dohody budou přečíslovány.

Protokol byl sjednán v jazyce českém, chorvatském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění. Protokol vstoupí v platnost šedesátým dnem od data doručení pozdější notifikace informující o splnění vnitrostátních požadavků nezbytných pro vstup Protokolu v platnost.

III.

Předkládaný Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 5. března 1996 v Záhřebu, je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Dodatkový protokol náleží, stejně jako původní Dohoda, do kategorie prezidentských smluv. V souladu s článkem 49 Ústavy České republiky je Dodatkový protokol po svém podpisu předkládán Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu a poté bude podle článku 63 Ústavy předložen k ratifikaci prezidentu České republiky.

Uzavření a provádění Dodatkového protokolu nebude mít dopad na státní rozpočet.

V Praze dne 7. října 2008

Předseda vlády

Ing. Mirek Topolánek, v.r.

**Dodatkový protokol
mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o změně Dohody mezi
Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné
ochraně investic**

Česka republika a Chorvatska republika (dale jen „smluvní strany“)

Se v souvislosti s Dohodou mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic uzavřené dne 5. března 1996 v Zagřebu (dale jen „Dohoda“)

Dohodly na následujícím

Článek 1

Článek 3 Dohody se upravuje vypuštěním odstavce 3, který se nahrazuje novými odstavci 3, 4 a 5, jež jsou následující:

„3. Ustanovení o národním zacházení a doložce nejvyšších výhod podle tohoto článku se nebudou vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu

4. Smluvní strana je srozuměna s tím, že závazky druhé smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo z dvoustranné smlouvy na základě vzájemnosti týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu

5. Ustanovení této Dohody nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či vynosům takové výhody upřednostnění nebo výsady, které může smluvní strana poskytovat na základě mezinárodní smlouvy týkající se zcela nebo převážně zdanění “

Článek 2

Článek 6 Dohody bude upraven tak, že za odstavec 2 bude vložen nový odstavec 3 následujícího znění:

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se použijí, aniž by byla dotčena opatření přijata Evropským společenstvím “

Článek 3

Za článek 9 Dohody se vkladá nový článek 10, jehož znění je následující

„Článek 10

Základní bezpečnostní zájmy

Tato Dohoda nebrání ani jedné ze smluvních stran v přijímání opatření nutných pro udržení veřejného pořádku, plnění jejích povinností v souvislosti s udržováním nebo obnovou mezinárodního míru nebo bezpečnosti, anebo z důvodu ochrany jejích základních bezpečnostních zájmů, které mohou zahrnovat i zájmy vyplývající z členství smluvní strany v celní, hospodářské nebo měnové unii, ve společném trhu nebo v zóně volného obchodu “

Článek 4

Články 10, 11, 12, 13 a 14 Dohody jsou přecíslovány na Články 11, 12, 13, 14 a 15

Článek 5

Tento Dodatkový protokol vstoupí v platnost šedesátým dnem od data doručení poslední písemné notifikace, kterou bude jedna smluvní strana diplomatickou cestou notifikovat druhou smluvní stranu o splnění vnitrostátních požadavků nezbytných pro vstup Protokolu v platnost

Dáno v ZAŘEBU dne 8. ZÁŘÍ 2008 v dvojím vyhotovení, každé v jazyce českém, chorvatském a anglickém V případě jakéhokoli rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění

Za Českou republiku

Za Chorvatskou republiku

D O H O D A

mezi

Českou republikou a Chorvatskou republikou

o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Chorvatská republika, dále jen "smluvní strany",

vedeny přáním zintenzívnit hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany,

uznávající potřebu podporovat a chránit zahraniční investice s cílem podněcovat ekonomickou prosperitu obou smluvních stran,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem "investor" znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

a) Pojem "fyzická osoba" znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.

b) Pojem "právnická osoba" znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou jejím právním řádem za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na území jedné smluvní strany.

2. Pojem "investice" označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souladu s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právními předpisy druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

a) movitý a nemovitý majetek, jakákoli další majetková práva a věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;

b) akcie, obligace, nezajištěné dluhopisy společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;

c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění mající hospodářskou hodnotu související s investicí;

d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práv z ochranných známek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojená s investicí;

e) práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů a práv poskytnutých úředními orgány k provádění ekonomické činnosti.

3. Jakákoliv změna formy investice připuštěné v souladu s právními předpisy smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, nemá vliv na její charakter jako investice.

4. Pojem "výnosy" znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční poplatky, poplatky a jiné běžné příjmy.

5. Pojem "území" znamená:

- ve vztahu k České republice území, nad kterým Česká republika uplatňuje svoji svrchovanost, svrchovaná práva a soudní pravomoc v souladu s mezinárodním právem;

- ve vztahu k Chorvatské republice území a pobřežní pásmo včetně mořského dna a podloží, přilehlé k vnějšímu teritoriálnímu moři, nad kterým Chorvatská republika vykonává svoji svrchovanost, svrchovaná práva a soudní pravomoc v souladu s mezinárodním právem.

Článek 2

Podpora a připuštění investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat na svém území investice investorů druhé smluvní strany a bude takové investice připouštět v souladu se svými právními předpisy.

2. Jestliže smluvní strana připustí na svém území investici, poskytne, v souvislosti s touto investicí a v souladu se svými právními předpisy, nezbytná povolení související s takovou investicí a s prováděním licenčních dohod a smluv o technické, obchodní a správní pomoci.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo nakládání s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavce 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat podle:

a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod, které vedou k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo se může stát;

b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Vyvlastnění

1. Žádná smluvní strana nepodnikne přímo či nepřímo opatření vedoucí k vyvlastnění, znárodnění nebo jakékoli jiné opatření mající stejnou povahu nebo podobný účinek proti investicím patřícím investorům druhé smluvní strany, s výjimkou, kdy tato opatření jsou podniknuta ve veřejném zájmu, na nediskriminačním základě a podle zákona za předpokladu, že opatření budou doprovázena okamžitou, účinnou a přiměřenou náhradou. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úrok od data vyvlastnění do data platby a bude volně převoditelná.

2. Částka náhrady bude stanovena ve směnitelné a volně převoditelné měně a vyplacena bez prodlení oprávněné osobě. Převod bude považován za uskutečněný bez prodlení, jestliže je uskutečněn v takové době, která je běžně vyžadována pro splnění formalit spojených s převodem. Uvedená doba začne běžet od data, kdy je příslušná žádost předložena, a nesmí přesáhnout tři měsíce.

3. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, a ohodnocení své investice v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

4. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se použije také na případy, kdy smluvní strana vyvlastní majetek společnosti, která je zřízena nebo zaregistrována v souladu s právním řádem platným na jakékoli části jejího území a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní podíly.

Článek 5

Náhrada za škody

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí na území druhé smluvní strany škody následkem války nebo jiného ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokoje, povstání nebo vzpoury, poskytne jim tato smluvní strana, pokud jde o náhradu, odškodnění, vyrovnání nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu. Výsledné platby, kdykoli to bude možné, budou převoditelné bez prodlení, ve směnitelné a volně převoditelné měně.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku bude investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v :

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 6

Převody

1. Každá smluvní strana, na jejímž území byly uskutečněny investory druhé smluvní strany investice, zaručí těmto investorům volný převod plateb spojených s těmito investicemi, zejména:

- a) kapitálu a dodatečných částek nezbytných k udržení nebo zvětšení investice;
- b) výnosů, zisků, uroků, dividend a jiných běžných příjmů;
- c) částek na splacení půjček řádně sjednaných a doložených a přímo spojených s určitou investicí;
- d) licenčních nebo jiných poplatků;
- e) výnosů z úplné nebo částečné likvidace investice;

f) náhrad uvedených v článku 4;

g) příjmů státních příslušníků jedné smluvní strany, kterým je dovoleno pracovat ve spojení s investicí na území druhé smluvní strany, v souladu s jejími právními předpisy.

2. Převody budou uskutečněny bez jakéhokoli omezení a zbytečného prodlení ve volně směnitelné měně v převládajícím přepočítacím kurzu platným k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi podle záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

a) postoupení každého práva nebo nároku investora smluvní straně nebo jí zmocněné agentuře, ať k postoupení došlo ze zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi; jakož i,

b) že původní smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí původní práva nebo nároky investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou

a investorem druhé smluvní strany

1. Spory mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany budou oznámeny investorem písemně, včetně podrobných informací, hostitelské smluvní straně. Každý spor mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany bude vyřešen přátelsky konzultacemi a jednáními diplomatickou cestou.

2. Jestliže tyto spory nemohou být takto urovnány ve lhůtě šesti měsíců od data písemného oznámení uvedeného v odstavci 1, bude spor předložen na základě volby investorů buď:

- rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní;
- Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) zřízenému "Umluvou o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států".

3. Rozhodčí nález se bude opírat o:

- ustanovení této dohody;
- právní řád smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna, včetně kolizních norem;
- normy a všeobecně přijaté zásady mezinárodního práva.

4. Rozhodnutí rozhodčího soudu je konečné a závazné pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1 Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou řešeny konzultacemi nebo jednáním diplomatickou cestou.

2. Jestliže smluvní strany nedosáhnou dohody ve lhůtě šesti měsíců po zahájení sporu mezi nimi, bude na žádost jedné ze smluvních stran spor předložen rozhodčímu soudu, který bude ustaven následujícím způsobem: Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce a tito dva rozhodci jmenují předsedu, který bude občanem třetího státu, který udržuje diplomatické styky s oběma smluvními stranami.

3 Jestliže jedna ze smluvních stran nejmenovala svého rozhodce a neučinila tak ani na žádost druhé smluvní strany ve lhůtě dvou měsíců, jmenuje rozhodce předseda Mezinárodního soudního dvora na žádost této smluvní strany.

4. Jestliže se oba rozhodci neshodnou ve volbě předsedy ve lhůtě dvou měsíců po jejich jmenování, jmenuje předsedu předseda Mezinárodního soudního dvora na žádost jedné ze smluvních stran.

5. Pokud v případech uvedených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku předseda Mezinárodního soudního dvora nemůže vykonat tuto funkci nebo jestliže je občanem jedné ze smluvních stran, jmenování vykoná místopředseda, a jestliže ani místopředseda nemůže vykonat toto jmenování nebo jestliže je občanem některé smluvní strany, jmenování bude provedeno služebně nejstarším soudcem Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

6. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla s přihlédnutím k výhradám učiněným smluvními stranami. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů.

7. Rozhodnutí rozhodčího soudu je konečné a závazné pro obě smluvní strany.

8. Každá smluvní strana ponese náklady svého vlastního člena rozhodčího soudu a své účasti v rozhodčím řízení. Náklady předsedy a ostatní výdaje uhradí rovným dílem smluvní strany. Rozhodčí soud může však rozhodnout, že větší část nákladů uhradí jedna ze smluvních stran a toto rozhodnutí je závazné pro obě smluvní strany.

Článek 10

Příznivější ustanovení

Jestliže právní řád smluvních stran nebo současné závazky podle mezinárodního práva nebo závazky založené později mezi smluvními stranami kromě této dohody obsahují úpravu všeobecnou nebo zvláštní, která opravňuje investice investorů druhé smluvní strany k zacházení, které je příznivější než to, které je poskytováno podle této dohody, taková příznivější úprava bude mít přednost před ustanoveními této dohody.

Článek 11

Konzultace a výměna informací

Na žádost smluvní strany bude druhá smluvní strana souhlasit s okamžitými konzultacemi o výkladu nebo provádění této dohody. Na žádost smluvní strany budou vyměněny informace o právních

předpisech, rozhodnutích, obvyklých administrativních postupech nebo praxi nebo politice druhé smluvní strany, které mohou mít dopad na investice, které jsou upraveny touto dohodou.

Článek 12

Použitelnost této dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s jejími právními předpisy platnými k datu vstupu této dohody v platnost.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato dohoda vstoupí v platnost k pozdějšímu datu, ke kterému jedna ze smluvních stran písemně oznámí druhé smluvní straně, že byly splněny její vnitrostátní právní požadavky nezbytné pro vstup této dohody v platnost.

Článek 14

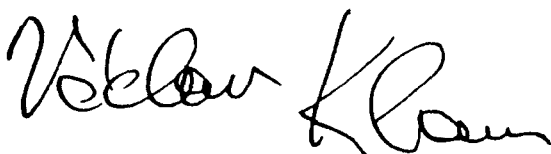
Trvání a ukončení

1. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.
2. Pro investice uskutečněné před datem, kdy se oznámení o ukončení platnosti této dohody stane účinným, ustanovení této dohody budou nadále účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti této dohody.

Na důkaz toho podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v *Záhřebu* dne *5. března* 1996 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, chorvatském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Českou republiku

Za Chorvatskou republiku

